

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.637 van 1 december 2016
in de zaak A. 218.822/IX-8845**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ann Coolsaet
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Arthur Goemaerelei 69
bij wie woonplaats wordt gekozen
en bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ingrid Opdebeek
kantoor houdend te 2630 Aartselaar
Karel van de Woestijnelaan 7

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken
Coördinatie- en Ondersteuningsdienst
gevestigd te 1000 Brussel
Leuvenseweg 1

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 maart 2016, strekt tot de
nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van
5 februari 2016 van de directeur-generaal van de federale overheidsdienst
Binnenlandse Zaken - Algemene Directie Vreemdelingenzaken, dienst Logistieke
Diensten en dienst Personeel en Organisatie waarbij XXXX wordt overgeplaatst
naar het Repatriëringscentrum 127bis als veiligheidsassistent- begeleider.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 september 2016.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ann Coolsaet, die verschijnt voor de verzoekende partij en attaché Nahid Mohammadi, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toepassing korte debattenprocedure

3. De verwerende partij heeft met een brief van 23 mei 2016 aan de Raad van State een afschrift bezorgd van de beslissing van 22 mei 2016 van de directeur-generaal van de federale overheidsdienst Binnenlandse Zaken - Algemene Directie Vreemdelingenzaken, dienst Logistieke Diensten en dienst Personeel en Organisatie waarbij de bestreden beslissing wordt ingetrokken.

4. Op de terechtzitting stelt verzoeker echter dat, hoewel de bestreden beslissing formeel is ingetrokken, verzoeker feitelijk nog altijd tewerkgesteld is in het Repatriëringscentrum 127bis en hij vraagt dan ook de beslissing te vernietigen.

5. Verzoeker betwist niet dat de bestreden beslissing door de verwerende partij formeel is ingetrokken. Ingevolge deze intrekking, die *ex tunc* werkt, moet de bestreden beslissing geacht worden nooit te hebben bestaan en geen rechtsgevolgen te hebben tot stand gebracht. Een beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing is dan doelloos: wat niet meer bestaat en geacht moet worden nooit te hebben bestaan, kan in beginsel niet meer worden vernietigd. Hoe dan ook zou een vernietiging van de bestreden beslissing niets aan de intrekking, die definitief is, kunnen toevoegen.

De omstandigheid dat verzoeker op het ogenblik van de terechtzitting feitelijk nog altijd in het Repatriëringscentrum 127bis zou zijn tewerkgesteld, neemt niet weg dat die tewerkstelling niet meer zou kunnen steunen op de bestreden beslissing die reeds uit het rechtsverkeer is verdwenen.

6. Bijgevolg is door de intrekking van de bestreden beslissing het voorliggende beroep zonder voorwerp gevallen en “doelloos” geworden, als bedoeld in artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

Het beroep tot nietigverklaring dient te worden verworpen.

7. De vordering tot schorsing dient, als accessorium van het annulatieberoep, hetzelfde lot te ondergaan.

IV. Kosten

Vraag van verzoeker

8. Verzoeker vraagt om de kosten, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 840 euro, ten laste van de verwerende partij te leggen.

Beoordeling

9. Artikel 30/1, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt:

“Art. 30/1. § 1. De afdeling bestuursrechtspraak kan een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.”

Luidens artikel 67, § 1, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 bedraagt het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro. Naar luid van artikel 67, § 2, eerste lid, van hetzelfde besluit wordt het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1 verhoogd met een bedrag dat overeenstemt met 20 procent van dit bedrag, als het beroep tot nietigverklaring gepaard gaat met een vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen, of als de vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend wordt en gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring. Artikel 67, § 2, derde lid, van hetzelfde besluit bepaalt

echter dat er geen verhoging is verschuldigd, als de afdeling Bestuursrechtspraak beslist dat het beroep tot nietigverklaring onder meer ‘doelloos is’.

10. Met toepassing van voornoemde bepalingen kan aan verzoeker een rechtsplegingsvergoeding worden toegekend aangezien hij door de intrekking van de bestreden beslissing als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd. Een verhoging van het vast te stellen basisbedrag van 700 euro naar 840 euro is overeenkomstig het bepaalde in het voornoemd artikel 67, § 2, derde lid, niet verschuldigd aangezien het ingediende beroep tot nietigverklaring doelloos is.

Uit het voorgaande volgt dat aan verzoeker de basis-rechtsplegingsvergoeding van 700 euro dient te worden toegekend.

V. Anonimisering

11. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt verzoeker dat bij de publicatie van het arrest zijn identiteit niet wordt opgenomen.

Dat verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 december 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door

Vera Wauters, griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bruno Seutin